

ærede Medlem fra Frederikshavn kunne se, at Bygningsafgiften kan ikke hamle op med Ejendomsskylden. Jeg vidste for Resten ikke — men det er altsaa paa Grund af min Uvidenhed —, at der er Forskel der paa By og Land. Men i alt Fald paa Landet er det saaledes.

K. Pedersen: Overfor det ærede Medlem for Københavns 7de Valgkreds (V. H. O. Madsen) vil jeg sige, at jeg ved meget godt, hvorledes Forholdet har stillet sig gennem de sidste Aaringer, men jeg nævnede kun det sidste Aar, og i dette Aar have vi indkøbt 130 Heste i Udlandet og 69 herhjemme.

Hedegaard: Jeg har kun bedt om Ordet for at fremsætte et Par Krav af rent lokal Natur, som, henset til den foreliggende Situation, have den Fordel, at de ikke kræve pekuniær Støtte af Statskassen, og jeg tør derfor paa Forhaand gøre mig Haab om, at de maa finde velvilligt Øre saavel hos det høje Ting som hos den højtærede Landbrugsminister, til hvem Henvendelse vil ske. Der er til mig sket en Henvendelse fra en Del Fiskere i den Valgkreds, jeg har den Ære at repræsentere, og denne Henvendelse gaar ud paa, om det ikke var muligt, at den højtærede Landbrugsminister kunde give Dispensation fra Saltvandsfiskerilovens § 12, eller om den højtærede Landbrugsminister ikke i modsat Fald vilde fremsætte Forslag til en Ændring af den nævnte Lovs § 12. Denne Paragraf indeholder nemlig en Bestemmelse om, at det er forbudt at fiske Rødspætter fra Skagens Bugt til Stavns-hoved med Flyndersnurveaad i Tiden fra 1. Marts til 31. Oktober, for saa vidt man bruger andet til Indhivning af Vaaddet end Haandkraft.

De Fiskere, der bo i Sæbykredsen, saavel de, der bo i Sæby, som de, der bo paa Læsø, ere i allerhøjeste Grad interesserede i Afgørelsen af dette Spørgsmaal. Thi Forholdet er det, at længe før Fredningstiden udløber den 31. Oktober, ere de Fisk, som komme ind til Kysten for at yngle, gaaede ud paa dybere Vand paa det Søterritorium, hvor fremmede Fiskere have Lov til at tage Fisken, og medens vore Fiskere ved Fiskerilovens Bestemmelser ere forhindrede i at tage en hel Del af den gode Fangst, gaa fremmede Fiskere hen og tage Fangsten lige for Næsen af dem. For at raade Bod paa det, indsendte man et Andragende, saa vidt jeg ved, til den tidligere Landbrugsminister

om den her af mig nævnte Dispensation. Det er muligt, at denne Bestemmelse i Fiskeriloven skal tjene til Beskyttelse for de mindre Fiskere, men naar man ret betænker det, er Forholdet jo for Tiden saadan, at alle Foretagender behøve Sammenlutning for at kunne eksistere i Konkurrencen, og dette er ogsaa Tilfældet for Fiskernes Vedkommende. Fiskerne i Sæbykredsen have ogsaa sluttet sig sammen for at købe større Fiskerfartøjer og Lovgivningsmagten har i nogen Maade opfordret dem dertil og er i nogen Maade Skyld i, at de slutte sig sammen, skønt det sikkert ikke har været Hensigten, da man gav Loven om Fiskerilaan, at man derved vilde lægge noget Pres paa Fiskerne for at faa dem til at slutte sig sammen. Men at det kan have den Følge er helt sikkert. Men naar Lovgivningsmagten laver Love, under hvilke det er muligt for dem at opnaa Laan, der kunne være fordelagtige, er det efter min Mening temmelig inkonsekvent, at Lovgivningsmagten samtidig ved nogle Regler forbyder Anvendelsen af de Redskaber, som de kunne faa ved at optage Laanene, paa dansk Territorium. Jeg vil derfor saa indtrængende som muligt henstille til den højtærede Landbrugsminister at tage dette Forhold under Overvejelse og, for saa vidt der ikke kan dispenseres fra Saltvandsfiskeriloven, da at fremsætte Forslag om en Ændring, der gør dette Forhold mere taaleligt.

Forskellige ærede Medlemmer, der særlig regne sig som Landborepræsentanter, have tiltraadt en Udtalelse om, at der sikkert paa Finansloven findes mange Bevillinger til Fremme af Landbrugserhvervet; der uden Skade kunde undværes. Jeg mener, at de i nogen Maade kunne have Ret deri, skønt jeg ikke kan gaa saa vidt som det ærede Medlem for Præstø Amts 4de Valgkreds (Lars Hansen), naar han sagde, at han ikke troede, at disse Bevillinger have gjort nogen Nytte. Jeg tror, at de have gjort Nytte ved at paapege, hvor nødvendigt det var at holde de Individier tilbage, der i Virkeligheden betyde noget for Landbruget, men jeg tror ligesom det ærede Medlem og det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds (Lüttichau) og flere, at en hel Del af disse Bevillinger nu er forældet, og i alt Fald bør omposteres. Men samtidig med, at vi som Landborepræsentanter vise os saa galante at ville undvære disse Bevillinger, fordi vi indse, at det er rigtigt, finder jeg, at man med nogen Ret kunde kræve noget lignende af de Repræsen-